

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.282/2016/6. szám

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Heinemann Csilla előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Lassányi Gábor ügyvéd (fél címe)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (alperes címe)

Az alperes képviselője: Csákányné dr. Kovács Éva jogtanácsos

A per tárgya: adóhatósági határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 14. szám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 31.K.31.580/2015/10.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 31.K.31.580/2015/10. számú ítéletét, valamint az alperes 2929013185 számú határozatát hatályon kívül helyezi, és az alperest új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 50.000 (ötvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

A kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesnél 2014. augusztus 14-én nyugta- és számlaadási kötelezettség vizsgálatára irányuló ellenőrzést végeztek, amelynek

során a felperes 800 Ft ellenértékű próbavásárlásról nyugtát nem állított ki, a 00028 számú pénztárgép vásárlási értéket 14:49 és 15:46 közötti időszakban BI rendszerben nem rögzített. Erre figyelemmel a felperes terhére nyugta kibocsátási kötelezettség elmulasztása miatt 500.000 Ft mulasztási bírságot szabtak ki és elrendelték a telephely 12 napra történő lezárását. A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2015. január 19-én kelt 2929013185 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Az alperesi határozatot nem a hatáskört gyakorló főigazgató írta alá, hanem egy beazonosíthatatlan személy.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében az alperesi határozat megsemmisítését és a megállapítás törlését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és a hatóság új eljárásra történő kötelezését kérte. Azzal érvelt, hogy a határozat nem felel meg a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak, mivel azt az alperes főigazgatója nevében ismeretlen és beazonosíthatatlan személy kiadmányozta. Ezen túlmenően a különböző adóhatósági iratokban ellenmondásosan és valóttanul szerepel, hogy a felperes nem tett eleget nyugtaadási kötelezettségének. Az alperes megsértette az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 97. § (4) és (6) bekezdésében foglaltakat, továbbá a 172. § (21) bekezdését, mert a felperes nem ismerhette meg az adóhatóság által jóváhagyott és felügyelt pénztárgép által az adóhatóság felé szolgáltatott adatokat. A felperes álláspontja szerint az adóhivatal által engedélyezett és felügyelt pénztárgép nem működött megfelelően, a rendszer hibája vezetett ahhoz, hogy nem található adat a vásárlásról kiállított nyugtáról. Kérte annak igazolását az alperes részéről, hogy az ellenőrzés során az alperes rendszere megfelelően működött.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a BI rendszer napi lekérdezéséből egyértelműen megállapítható volt, hogy az 5 Ft-os ellenőrző nyugta 15:23 perckor történő rögzítését közvetlenül megelőzően 14:49 perckor, a próbavásárlást követően pedig 15:46 perckor került sor a pénztárgépben ellenérték rögzítésére, melyek közül egyik sem tartalmazta a próbavásárlás 800 Ft-os összegét. Az alperes álláspontja változatlan volt a tekintetben, hogy a felperesi alkalmazott nyugtát nem állított ki, azt nem adhatta át. Az alperes határozata maradéktalanul megfelelt továbbá a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak, tartalmazza a hatáskör gyakorlójának nevét és hivatali beosztását a főigazgató személyében, akinek távollétében az alperes kiadmányozási és helyettesítési rendjéről szóló belső szabályzatban foglaltaknak

megfelelően a jogi főigazgató írt alá.

Az elsőfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXX. törvény 8. § (2) bekezdésére, a központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény 5. § (2) bekezdésére utalással kifejtette, hogy az alperesi határozatot hozó adóztatási szerv a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága, a hatáskör gyakorolója a szerv vezetője, a főigazgató. A határozatot aláíró főigazgató a törvényben megállapított hatáskörének gyakorlása folytán járt el, fel sem merült a hatáskör delegálása. A hatáskör gyakorlója volt egyben a kiadmányozási, aláírási joggal feljogosított személy is. A helyettesítési jog belső szabályzatban történő engedélyezése folytán a határozatot a főigazgató teljes jogkörében eljáró helyettese írta alá, ami megfelel a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak, így történt olyan jogszabálysértés, amely a határozat semmiségét jelenthette volna.
- [5] Az ügy lényegét illetően rögzítette, hogy az adott napon a 800 Ft-os próbavásárlás a BI rendszerben nem került rögzítésre és a revizorokat kiszolgáló alkalmazott az ellenőrök bemutatkozását követően sem tudott bizonylatot bemutatni, azt nem tudta visszakeresni. A feltárt tények egymással koherens rendszert alkotva alkalmasak voltak annak igazolására, hogy a felperestől az ellenőrök adóügyi bizonylatot nem kaptak. Elvetette az ellenőrzési jegyzőkönyvre, a pénztárgép meghibásodására és adóhatósági rendszer nem megfelelő működésére vonatkozó felperesi kifogásokat is.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a megtámadott ítélet megváltoztatását és az alperesi határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a támadott ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását kérte.
- [7] Változatlanul állította, hogy az alperes főigazgatójának nevében ismeretlen és beazonosíthatatlan személy kiadmányozta a határozatot, akinek eljárási jogosultsága sem volt beazonosítható. Az 1/2003. számú KPJE jogegységi határozatra hivatkozva állította a határozat semmisségét. Hangsúlyozta, hogy a határozaton nem került feltüntetésre, hogy ki volt a kiadmányozó és az sem, hogy kiadmányozási jogát a hatáskörrel rendelkező személy nevében, annak megbízásából gyakorolta. Utalt arra, hogy az alperes iratában elismerte, hogy a határozatot nem az azon feltüntetett főigazgató írta alá. Ennek ellenére az ítélet ezzel kapcsolatban két teljesen

ellentétes kijelentést tesz, ebből kifolyólag nem tudható, hogy mi a bíróság által ekörben megállapított tényállás. Kifogásolta, hogy az ítélet nem jelöli meg azon részét a határozatnak, amiből megtudta állapítani, hogy azt név szerint az írta alá, aki a főigazgató teljes jogkörében eljáró helyettese. Az ítélet továbbá nem tért ki a felperes által hivatkozott 1/2003. számú KPJE jogegységi határozattal kapcsolatos álláspontjára, emiatt az sérti a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltakat.

- [8] A nyugtaadási kötelezettség elmulasztásával összefüggésben kiemelte, hogy az ítélet nem érintette a keresetben foglalt azon kifogását, ami szerint a felperes nem ismerhette meg, hogy az adóhatóság által jóváhagyott és felügyelt pénztárgép pontosan milyen adatokat szolgáltat az adóhatóság felé, azt csak az adóhatóság közléséből ismerhette meg, melynek hitelességét azonban sem az alperesi határozat, sem az ítélet nem igazolta semmilyen bizonyítékkal. Az alperes ugyan eljárása során adott egy iratot azonban annak hitelességét nem bizonyította. Ahhoz, hogy a felperes meggyőződhesen arról, hogy ez az irat ténylegesen mi, olyan tájékoztatást kért az alperestől, amely igazolná az eljárásban felhasznált programok hitelesítését és az azok által szolgáltatott adatok közhitelességét, bizonyítékként való felhasználhatóságát. A bíróság azonban e kérésnek nem tett eleget, nem hívta fel a hitelesség és valódiság bizonyítására az alperest.
- [9] Változatlanul fenntartotta azt a kereseti állítását, hogy az adóhatóság által ellenőrzött pénztárgép működésében állt be hiba és ennek következtében nem sikerült a BI rendszerben a 800 Ft-os próbavásárlás regisztrálása.
- [10] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [11] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.
- [12] A Ket. 19. §-ának (3) bekezdése előírja, hogy a hatóság hatáskörét vagy annak gyakorlását más hatóságra nem ruházhatja át. Nem minősül hatáskör átruházásnak, ha a hatáskör gyakorlója kiadmányozási jogát jogszerűen átengedte. A 19. § (4) bekezdése értelmében a hatóságtól a hatáskörébe tartozó ügy nem vonható el. A Ket. 72. § (1) bekezdése szerint a határozatnak, ha jogszabály további követelményt nem állapít meg tartalmaznia kell:
- eg) pont a hatóság hatáskörét és illetékességét megállapító jogszabályra történő utalást,
- f) a döntéshozatal helyét és idejét, a hatáskör gyakorlójának nevét, hivatali beosztását, valamint a döntés kiadmányozójának a

nevét, hivatali beosztását, ha az nem azonos a hatáskör gyakorlójával,
g) a döntés kiadmányozójának aláírását és a hatóság bélyegzőlenyomatát.

[13] A Kúria megállapította, hogy az alperesi határozat valóban tartalmazza a hatáskört gyakorló főigazgató nevét és megbízását a kiadmányozásra, azonban a kiadmányozási jog átengedése nem a Ket. idézett rendelkezéseiben foglaltak szerint történt. Nem jogszerű a kiadmányozási jog átengedése, mert a határozat nem tartalmazza Tamásné Czinege Csilla főigazgató helyett a kiadmányozó nevét, hivatali beosztását, csak olvashatatlan aláírását.

[14] A Kúria rámutat arra, hogy a hatáskör gyakorlása és a kiadmányozás nem azonos eljárási jogintézmények, azonban a két jogintézmény összefüggésben áll egymással mégpedig oly módon, hogy a nem jogszerűen átengedett kiadmányozás felveti a hatáskör átruházását, vagy a hatáskör elvonását, amelyet a Ket. tilalmaz. Kiadmányozási jog gyakorlása esetén a határozatból ki kell derülnön, hogy a kiadmányozó a hatáskörre feljogosított személy nevében, az ő megbízásából jár el. A kiadmányozás akkor jogszerű, ha a határozat tartalmazza a kiadmányozással szemben támasztott törvényi követelményeket. Ennek hiányát nem pótolhatja az alperes belső szabályzatra történő hivatkozása. Tévedett tehát az elsőfokú bíróság, mikor a belső szabályzatra történő utalással az alperesi határozatot jogszerűnek tekintette és nem vette figyelembe a Legfelsőbb Bíróság által hozott 1/2003. Közigazgatási-polgári jogegységi határozatot, illetve a tényállásban iratellenes megállapításokat tett az aláírást illetően.

[15] A kifejtettekből következően a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperesi határozat semmis. Ezért a Kúria a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletet, az alperesi határozatot hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Az új eljárásban az alperesnek ismételten el kell bírálnia a felperesi fellebbezésben foglaltakat és a Ket. előírásainak megfelelően kell határozatát meghoznia. (Ket. 72. §)

[16] Az alperes határozatának semmissége következtében a felperes felülvizsgálati kérelmében az ügy érdemére vonatkozó kérelmének elbírálására nem volt szükség, sem lehetőség.

Záró rész

[17] A felmerült felperesi elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére a Kúria az alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte, míg a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték az állam terhén marad [6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a].

[18] A Kúria a pert az alperes kérelme szerint tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2017. január 12.

**dr. Hajnal Péter sk. a tanács elnöke, dr. Heinemann Csilla sk.
előadó bíró, Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró**